

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6C/103/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215546
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Cifrová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6612215546.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Máriou Cifrovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko s.r.o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4 proti žalovanému Slovenská republika za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073 v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a .**

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na Okresnom súde Lučenec žaloby na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré boli vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 6C/103/2012, 6C/104/2012, 6C/106/2012, 6C/105/2012. Uznesením č.k. 6C/103/2012-27 zo dňa 24.04.2013 súd spojil konania na spoločné konanie, ktoré je vedené pod sp.zn. 6C/103/2012. Uznesenie nadobudlo platnosť dňa 13.05.2013.

Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V súlade s pravidlami riadneho hospodárenia, ako oprávnený subjekt veriteľ zo Zmluvy o úvere navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a to z dôvodu, že zo strany dlžníka neboli rešpektované zmluvné dojednania a zákonné ustanovenia. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nespĺnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX, kde dlžníkom bol E. J., narodený XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 6C/103/2012, sp.zn. 5Er/15/2007); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX, kde dlžníkom bol D. J., narodený XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 6C/104/2012, sp.zn. 13Er/77/2007) vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX kde dlžníkom bol Ž. P., narodená XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 6C/105/2012, sp.zn. 22Er/713/2006); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX, kde dlžníkom bol H. M., narodený XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 6C/106/2012, sp.zn. 13Er/1075/2005).

Žalobca, ako oprávnený v exekučnom konaní podal podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora, pričom očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Napriek tomu, že podaný návrh spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené Exekučným poriadkom resp. Občianskym súdnym poriadkom, sa tak nestalo. V exekučnom konaní vedenom podľa ustanovenia § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01.09.2005 a podľa § 44 ods. 4 Exekučného poriadku platného od 01.12.2006 je založená

zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifického obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Žalobca v návrhu ďalej poukázal na to, že zmyslom právnej úpravy zmeny súdneho exekútora obsiahnuté v ustanovení § 44 ods. 8 Exekučného poriadku je zakotvenie možnej zmeny exekútora na základe žiadosti v snahe o dôsledné uplatňovanie zásady hospodárnosti v exekučnom konaní, ako aj snaha o zabezpečenie ochrany oprávneného pri nečinnosti súdneho exekútora. Žalobca pristúpil k podaniu návrhu na zmenu súdneho exekútora po strate dôvery k exekútorovi a to najmä pre jeho neefektívne a neúčinné postupy, ktoré nesmerovali k riadnej a včasnej ochrane oprávnených záujmov žalobcu.

Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil nasledovne:

- majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom a to vo výške 70,- eur (správa pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému), 40,- eur (udržiavanie a správa informačného systému), 50,- eur (administrácia listín a komunikácia s pôvodným súdnym exekútorom), 15,- eur (administratívne spracovanie textov, urgencií, adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde). Celkovo vynaložil žalobca vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom sumu 175,- eur, ktorá by nezaťažovala poškodeného, ak by Exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu.

- nemajetkovú ujmu v peniazoch požadujú pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručených čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je dôsledkom nesústredenej činnosti súdu takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené zo zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že nastanú účinky predpokladané ustanovením § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a že správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom oprávnené záujmy žalobcu nasledovným rizikám:

- nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziko insolvenzie povinného.

Náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vníma, ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov. Ďalej žalobca poukázal aj na ďalšie dôvody na podporu jeho žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy a to neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy

spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a zákonných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vráťane strateného času vyvolala u žalobcu resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť spoločnosti, úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. V ďalšom žalobca poukázal na nálezy Ústavného súdu SR týkajúce sa primeranosti požadovanej výšky finančného zadostučinenia vo veci porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalobca si uplatnil primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania. Žalobca uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eura za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie vyššie uvedených doktrín Ústavného súdu SR, teda 663,88 eura za rok : 12 mesiacov v roku = 55,32 eura za mesiac. Žalobca napokon uviedol, že v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do podania žaloby. Žalovaný však na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaný vo vyjadrení k návrhu poukázal na zmetočnosť podania žalobcu, keď v žalobe nie sú uvedené spisové značky exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje, ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody, keď odkazuje na exekučný spis, čím dôkaznú povinnosť prenáša na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Ďalej žalovaný poukázal na skutočnosť, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalobca namieta jednak nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote a zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Nie je teda zrejme na základe akého titulu si žalobca uplatňuje náhradu škody. Čo sa týka prietahov v konaní žalobca neuviedol ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovaného, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti (t.j či využil účinné opravné prostriedky nápravy urýchlenia konania). Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo žalobcovi po doručení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody výzvy na doplnenie žiadosti, napriek tomu žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti, ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 , písm. a) Zák.č. 514/2003 Z.z. preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. Vo svojom vyjadrení žalovaný ďalej uviedol, že ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. ustanovujú všeobecné podmienky pri splnení ktorých štát zodpovedá na škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to nezákonné rozhodnutie resp. neprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nepravým úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené tri podmienky súčasne. K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote je potrebné uviesť, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného exekútora. V praxi je zaužívaný model v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdному exekútorovi na vyjadrenie, vyčíslenie jeho doterajších trov a na zaslanie príslušného exekučného spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu z ustanovenia § 44 ods. 9 Zák.č. 233/1995 Z.z. Žalovaný zároveň pripustil, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30 dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, v takých prípadoch by exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30 dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu tak, aby v tejto lehote rozhodol zároveň aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému exekútorovi exekučný spis pôvodného súdneho exekútora. Žalobcovi však nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy a to podanie sťažnosti predsedovi príslušnému súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. Zák.č. 757/2004

Z.z. . Vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora), zákonom stanovenú lehotu a lehotu v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu i nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu a jeho zaslanie novému exekútorovi a rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora), nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy a teda za nesprávny úradný postup.

Zároveň žalovaný poukázal aj na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, podľa ktorého pôvodný súdny exekútor vykonáva úkon exekučného konania aj do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky na ktorú mal poverenie, s ohľadom na zachovanie kontinuity konania. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy SR je pritom kompetentný prerokovať ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ústavnou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä kritériá, ako sú zložitnosť veci, správanie účastníka a postup súdu. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Žalovaný nepovažuje za preukázanú existenciu prieťahov v predmetnom exekučnom konaní.

Ako vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom, žalobca sa v niektorých prípadoch o škodu musel dozvedieť v období pred dňom 23.04.2009, teda v prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v tom, že okresný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku začala plynúť od prvého dňa po uplynutí lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora a uplynula do troch rokov od tohto dňa. Vzhľadom na uvedené obdobie vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku pri ktorom došlo k uplynutiu lehoty na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009 t.j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu.

Pokiaľ ide o materiálnu škodu vo výške 175 eura s poukazom na § 17 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je o.i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Žalobca vyčíslil výšku škody na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych vyjadreniach, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch, výdajoch spojených so stratou času zamestnanca a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza žalobca správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, udržiavanie a správu informačného systému a administratívne spracovanie textov, urgencií, publikačné výdaje, poštovné. Na základe ustálených definícií skutočnej škody a ušlého zisku má žalovaný za to, že žalobca doposiaľ neunesol bremeno tvrdenia tým, že nekonkretizoval, či si uplatnil skutočnú škodu, alebo ušlý zisk, pričom na preukázanie vzniku škody by musel žalobca produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a znovu účelové.

Pokiaľ sa žalobca domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v pomernej výške k čiastke 663,88 eura, čo predstavuje pomernú výšku k čiastke 663,88 eura za rok prieťahov (suma ktorú v niektorých náleзоch priznal Ústavný súd SR) podľa toho, ako dlho trvalo domnelé omeškanie, žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR je potrebné uviesť, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany Ústavného súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eura, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov je nesprávna úvaha. Ústavný súd prihliada aj na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ žalobca tento prostriedok nevyžil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy. Ďalej je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podstate "frustrácia, úzkosti, neistoty a nedôvery" sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť, ako právnická osoba. Žalovaný

uvádza aj "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov" , ale tieto bližšie nekonkretizoval a tiež neupresnil v čom a ako situácia " ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu".

V ďalšom poukázal žalobca na ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúci z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a teda nemožno dospieť k záveru o potrebe priznať žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ani v prípade, ak by inak boli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. S prihliadnutím na charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považuje žalovaný za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu. Taktiež žalovaný poukázal na neexistenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a prípadnou škodou. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný a neprerušený, nestačí ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho zástupu, ako aj v neprítomnosti žalovaného. Právny zástupca žalovaného elektronickým podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa XX.XX.XXXX požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, žiadal prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, v ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednáváním veci. V danom prípade zaujatosť vec prejednávanej zákonného sudcu žalobca namietal už v návrhu na začatie konanie. Taktiež navrhol prerušiť predmetné konanie. O jeho námietke bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.15Co/250/2014-82 zo dňa 20.03.2014 ako súdom nadriadeným postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p. Vo veciach, ktoré sa pôvodne viedli na tunajšom súde pod sp.zn. 6C/103/2012, 6C/104/2012, 6C/105/2012 a 6C/106/2012 zákonný sudca nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania týchto vecí, keďže nebol zákonným sudcom v exekučných veciach, v ktorých podľa tvrdenia žalobcu nebolo rozhodnuté o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Vzhľadom na uvedené, keďže žalobca si uplatnil svoje zákonné právo namietat nestrannosť súdu a o jeho námietke bolo už aj zákonným postupom rozhodnuté, súd nevidel dôvody pre prerušenie konania.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisového materiálu a bol zistený nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 05.01.2007 bol na Exekútorský úrad JUDr. Jána Debnára doručený návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o., proti povinnému E. J., narodený XX.XX.XXXX na vymoženie sumy 20.630,-Sk s príslušenstvom na základe exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., Trnavská cesta 70, Bratislava pod sp.zn. J. XXXX/XX zo dňa 07.09.2006. Na základe vyššie uvedeného bola dňa 10.01.2007 tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod sp.zn. 5Er/15/2007, EX 55/2007. Uznesením č.k. 5Er/15/2007-18 zo dňa 01.03.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil exekučné konanie. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesenie okresného súdu potvrdil uznesením č.k.14CoE/161/2011-35 zo dňa 15.12.2011. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec sp.zn. 6C/103/2012 (5Er/15/2007) sa žaloba domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 276,60 eura.

Dňa 21.02.2007 bol na Exekútorský úrad JUDr. Jána Debnára doručený návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o., proti povinnému D. J., narodený XX.XX.XXXX na vymoženie sumy 4.045,-Sk s prísl. na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., Bratislava, Trnavská cesta 70 pod sp.zn. J. XXXX/XX zo dňa 21.11.2006. Na základe vyššie uvedeného bola dňa 22.02.2007 tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod sp.zn. 13Er/77/2007, EX 225/2007. Dňa 23.02.2007 súd vydal pod číslom XXXX*XXXXXX Poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára na vykonanie exekúcie na základe vyššie uvedeného

vykonateľného rozhodnutia. Dňa 20.09.2010 bol tunajšiemu súdu doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Uznesením Okresného súdu Lučenec č.k.13Er/77/2007-29 zo dňa 28.12.2010 exekúcia vykonávaná súdnym exekútorom JUDr. Jánom Debnárom pod sp.zn. EX 225/2007 súd vyhlásil za neprípustnú a zastavil. Oprávneného zaviazal na náhradu trov exekučného konania súdneho exekútora v sume 98,20 eura oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora z JUDr. Jána Debnára na JUDr. Rudolfa Krutého zamietol. Proti uzneseniu podal oprávnený odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 1CoE/223/2011-60 zo dňa 30.09.2011 uznesenie okresného súdu potvrdil čo do výroku, ktorým exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju aj vo výroku ktorým zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora potvrdil. Uznesenie čo do výroku o trovách exekúcie zmenil tak, že oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Jánovi Debnárovi trovy exekúcie vo výške 60,17 eura. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 23.11.2011. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn.6C/104/2012 (13Er/77/2007) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175 Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 eura. Dňa 30.01.2012 súdny exekútor JUDr. Ján Debnár vráti poverenie na vykonanie exekúcie, pretože exekúcia bola zastavená.

Dňa 10.11.2006 bol na Exekútorový úrad JUDr. Jána Debnára doručený návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o., proti povinnej Ž. P., narodenej XX.XX.XXXX na vymozenie sumy 27 600,-Sk s prísl. na základe exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., Bratislava, Trnavská cesta 70 sp.zn. J. XXXX/XX zo dňa 21.07.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.08.2006. Na základe vyššie uvedeného bola dňa 04.12.2006 tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod sp.zn. 22Er/713/2006 (EX 1015/2006). Dňa 08.12.2006 pod číslom XXXX*XXXXXX dňa 08.12.2006 vydal súd Poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára na vykonanie exekúcie na základe vyššie uvedeného vykonateľného rozhodnutia. Dňa 20.09.2010 bol tunajšiemu súdu doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora . Uznesením zo dňa 17.12.2010 Okresného súdu Lučenec č.k. 22Er/713/2006-33 exekúcia vykonávaná súdnym exekútorom JUDr. Jánom Debnárom pod sp.zn. EX 1015/2006 sa vyhlásila za neprípustnú a zastavila sa. Oprávnenému súhlas na zmenu zo súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého neudelil. Povinnej sa náhrada trov exekúcie nepriznáva. Oprávnený podal odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec dňa 10.01.2011. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 23.02.2011 potvrdil uznesenie Okresného súdu Lučenec. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 6C/105/2012 (22Er/713/2006) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 eura.

Dňa 04.11.2005 bol na Exekútorový úrad Mgr. Jozefa Ďuricu doručený návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o., proti povinnému H. M., narodený XX.XX.XXXX na vymozenie sumy 22 680,-Sk s prísl. na základe Notárskej zápisnice číslo F. XXXX/XXXX, F. XXXXX/XXXX, F. zo dňa 19.06.2005 na Notárskom úrade D.. Z. Ď. so sídlom v H.. Na základe vyššie uvedeného bola dňa 23.11.2005 tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod sp.zn. 13Er/1075/2005. Dňa 24.11.2005 súd vydal pod číslom XXXX XXXXXX poverenie pre súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu na vykonanie exekúcie na základe vyššie uvedeného exekučného titulu. Dňa 28.10.2009 oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora. Uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 13Er/1075/2005-25 zo dňa 25.06.2010 oprávnenému sa udelil súhlas so zmenou súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec sp.zn. 6C/106/2012 (13Er/1075/2005) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175 Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 442,56 eura.

Podľa § 3 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutím o väzbe alebo
- d) nesprávny m úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1, písm. a) bod. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní, alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 5 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánov verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci, pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutí o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1, 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku, alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú výzvam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 17 ods. 1 a 2, 3 Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje
b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k nej došlo
c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote
d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 44 ods. 7 Zák. č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok") v znení účinnom od 01.septembra

2005 oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 Zák.č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok") v znení účinnom od 01. decembra 2006 oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

V zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) bod. 3 Zák.č.514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Zákon č. 514/2003 Z.z. má oporu v čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Pri jeho aplikácii sa podporne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý je v tomto ohľade všeobecným predpisom. Nárok na náhradu škody podľa zák.č. 514/2003 v znení neskorších predpisov sa zásadne uplatňujú na všeobecnom súde. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci má povahu objektívnej zodpovednosti (bez zreteľa na zavinenie). Zákon nepozná žiaden liberačný dôvod na základe ktorého by sa bolo možné zbaviť tejto zodpovednosti.

Štát zodpovedá za škodu vzniknutú nesprávnym úradným postupom. Úradným postupom je postup orgánov štátu súvisiacich s výkonom štátnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov daného konania. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je tiež príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup orgánu štátu musí byť teda vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Exekučné konanie, ako druhá samostatná fáza civilného procesu je upravená v Exekučnom poriadku. Nesprávnym úradným postupom je porušenie pravidiel upravených v Exekučnom poriadku, avšak štát zodpovedá za škodu len ak je daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda, ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti nedošlo by ku škode. Nesprávny postup súdu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Súd poukazuje na tú skutočnosť, že aj v prípade, keď nebolo rozhodnuté o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote podľa § 44 ods. 7, § 44 ods. 8 Exekučného poriadku, samotné nedodržanie lehoty stanovenej v Exekučnom poriadku neznamena automatické prietahy v konaní. Exekučným titulom boli rozsudky stáleho rozhodcovského súdu. Súd musel preskúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul. V jednotlivých exekučných konaniach objektívne posudzoval zákonnosť exekúcie, musel skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola v každom jednotlivom prípade uzavretá platne. Skúmanie rozhodcovských rozsudkov si vyžadovalo osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na tú skutočnosť, že sa týkali právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučných konaní bola primeraná náročnosti veci. Súd považuje za potrebné uviesť, že všeobecný súd v konaní o náhrade škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní. Túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd Slovenskej republiky.

Podľa názoru súdu žalobca mal možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je kompetentný preskúmať Ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa Zák.č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy v konaní. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého

súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup svojho, alebo iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve.

Pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci, pri výkone verejnej moci musia byť splnené všetky tri podmienky uvedené v zákone č. 514/2003 Z.z. a to nezákonné rozhodnutie, resp. neprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Z uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení, alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaných žalobcom splnená. Predmetné rozhodnutie okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň jeho zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Otázkou správnosti postupu pri rozhodovaní po zamietnutí návrhu na vykonanie poverenia taktiež nie je na mieste posudzovať. Ide o namietanie samotného rozhodnutia, preto nie je možné hovoriť o nesprávnom úradnom postupe.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vo svojom žalobnom návrhu namieta prietahy v konaní, je potrebné poukázať na ustanovenie § 9 ods. 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z., kde je explicitne uvedené z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavovania sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady materiálnej škody vo výške istiny s príslušenstvom vymáhanej od povinného.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje.

Na základe všetkých uvedených skutočností je súd toho názoru, že žalovaný nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu nie je preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenia § 17 ods. 3 Zák.č. 514/2003 Z.z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť nemôže byť žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností má súd za to, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietaných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik, ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle Zák.č. 514/2003 Z.z. žalobu, ako právne neopodstatnenú súd zamietol.

Keďže súd spojil na spoločné konania veci vedené pod sp.zn. 6C/103/2012, 6C/104/2012, 6C/105/2012, 6C/106/2012 s tým, že tieto sa ďalej viedli pod sp. zn. 6C/103/2012 súd žalobu po sčítaní jednotlivých predmetov v konaní o zaplatenie majetkovej škody vo výške 700 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 1051,08 eura zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle ktorého súd náhradu trov konania prizná úspešnému účastníkovi proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade bol úspešným účastníkom žalovaný, ktorý si v lehote určenej v § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčíslił žiadne trovy konania a ani zo spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy konania vznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Dr.Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vchádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods.1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo aj také dôvody neexistovali,
- j) je odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.